

måttet indskrænke sig til at anbefale materialebevilling til skolebyggeri, der var nødvendiggjort af skolebygningernes dårlige tilstand, af stigende børnetal eller af særlige forhold, som gjorde det stærkt påkrævet at fremme et skolebyggeri. Med henblik på fordelingen af de 8 mill. kr. havde ministeriet indkaldt oplysninger fra skoledirektionerne, for at man kunne få klarhed over, hvor stor en del af dette beløb der måtte afsættes til kommuner med spredt bebyggelse eller særlige vanskeligheder udenfor Sønderjylland, og viste det sig da, at Sønderjyllands part i de 8 mill. kr. ikke kunne slå til, måtte man tage en særlig sønderjysk bevilling under overvejelse.

I den efterfølgende debat, hvori ordførerne for samtlige politiske partier deltog, uddybedes disse spørgsmål yderligere, ligesom også andre problemer i forbindelse med det sønderjyske skolevæsen blev fremdraget.

Ved debattens afslutning erklærede undervisningsministeren udtrykkelig, at der efter hans opfattelse måtte fremsættes forslag om en særlig bevilling til Nordslesvig, dersom fordelingen af de 8 mill. kr. mellem landets forskellige dele gjorde det fornødent; og det havde glædet ham, at et sådant forslag efter de faldne udtalelser at dømme måtte kunne gøre regning på en velvillig modtagelse på rigsdagen. På foranledning af ordføreren for forespørgerne udtalte ministeren tillige, at det var tanken, at de sønderjyske kommuner, der på en eller anden måde havde været forhindret i at bygge skoler, mens den særlige bevilling til sønderjysk skolebyggeri var løbende, skulle have samme adgang til at opnå ekstraordinært tilskud, som andre sønderjyske kommuner havde haft, når materialesituationen efterhånden gjorde det muligt at bygge.

---

8. Den 15. februar 1952 anmeldtes i *folketinget* (F. sp. 2405) følgende forespørgsel til *statsministeren* og *forsvarsministeren* af *Aksel Larsen*, *Ragnhild Andersen*, *Fuglsang*, *Alfred Jensen*, *Lynnerup Nielsen*, *Inger Merete Nordentoft* og *Petra Petersen*:

„I sin rapport af 13. ds. til Amerikas Forenede Staters kongres har præsident Truman udtalt: „Danskernes vilje til at forsvare deres land ses af det klare, utvetydige og drastiske indhold af forholdsordren af 4. oktober 1951. Denne beordrer nationens forsvarsstyrker til at gøre modstand mod en fjende uden hensyn til andre ordrer, der måtte komme fra kongen eller regeringen om at indstille kampen.“